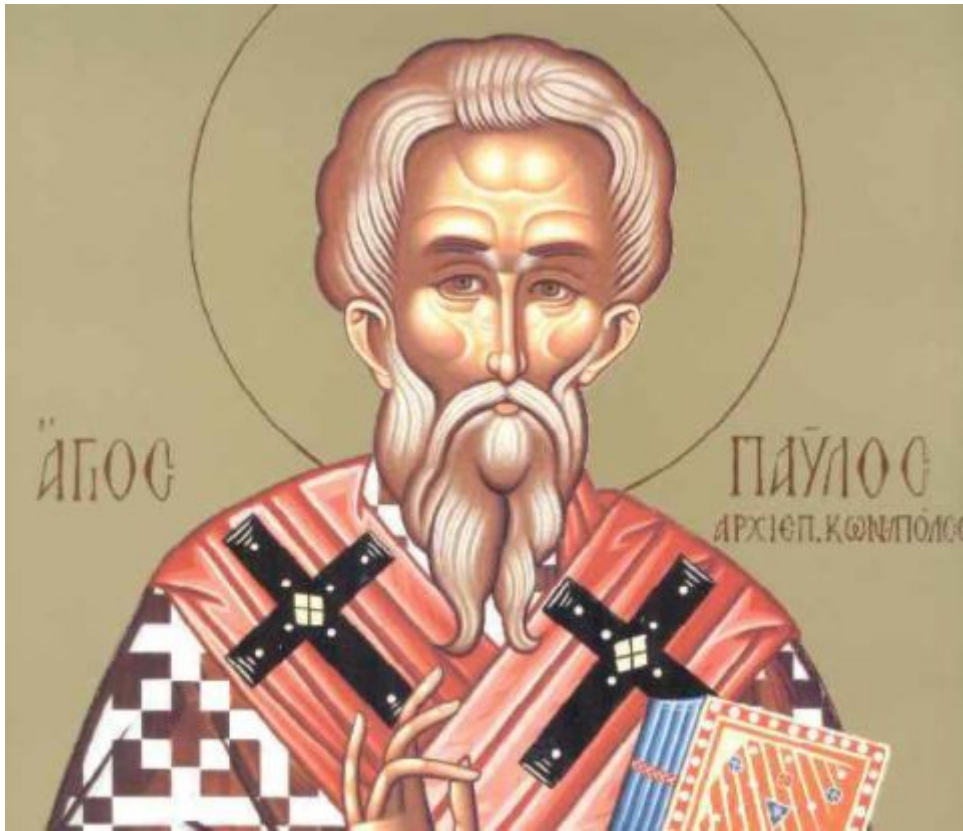

6 Νοεμβρίου: Άγιος Παύλος Α' ο Ομολογητής

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Παύλος Α' ο Ομολογητής και Ιερομάρτυρας, Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης, τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 6 Νοεμβρίου.

Μέρος της Κάρας του Αγίου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Σιμωνόπετρας Αγίου Όρους. Το Λείψανο του Αγίου βρίσκεται αδιάφθορο στον ρωμαιοκαθολικό Ναό του Αγίου Γεωργίου του Μείζονος Βενετίας. Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολεως.

*Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.
Οὕνεκα ὡμολογεῖ Παῦλος Θεόν, ἄγχεται ἔκτη.*

Ο Άγιος Παύλος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, στις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. και υπήρξε γραμματέας του αγιοτάτου Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Αλεξάνδρου.

Όταν απεβίωσε ο Αλέξανδρος, το 377 μ.Χ., ο Παύλος εξελέγη Πατριάρχης. Ο

αυτοκράτορας Κωνστάντιος, όταν το πληροφορήθηκε δυσανασχέτησε, μία και ήταν οπαδός της αίρεσης των Αρειανών. Όταν ο Κωνστάντιος επέστρεψε από την Αντιόχεια στην Κωνσταντινούπολη, απομάκρυνε από τον πατριαρχικό θρόνο τον Παύλο και ανακήρυξε αυθαίρετα Πατριάρχη, τον αρειανόφρονα Νικομήδειας Ευσέβιο. Τότε ο Άγιος Παύλος πήγε στη Ρώμη. Εκεί βρήκε τον Μέγα Αθανάσιο (βλέπε 18 Ιανουαρίου), τον οποίο είχε απομακρύνει από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας ο Κωνστάντιος.

Πληροφορηθείς τα γεγονότα, ο αυτοκράτορας Κώνστας, έστειλε γράμμα στον αδελφό του τον Κωνστάντιο, διαμαρτυρόμενος για τη στάση του. Έτσι ο Παύλος και ο Αθανάσιος επανήλθαν στο αξίωμά τους.

Δυστυχώς μετά από λίγο καιρό ο Κώνστας πέθανε. Έτσι ο Κωνστάντιος διέταξε, από την Αντιόχεια που ήταν, να απομακρύνουν τον Παύλο από τον Πατριαρχικό θρόνο. Μάλιστα τον εξόρισε στην Κουκουσό της Αρμενίας.

Μία μέρα που τελούσε την Θεία Λειτουργία όρμησαν καταπάνω του Αρειανοί και τον έπνιξαν με το ίδιο του το ωμοφόριο. Έτσι ο Άγιος ετελείωσε και παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο.

Το 385 μ.Χ., το αδιάφθορο Λείψανο του Αγίου Παύλου, μετακομίσθηκε στην Κωνσταντινούπολη κατά την βασιλεία του Μεγάλου Θεοδοσίου. Αρχικά κατατέθηκε στο Ναό της Αγίας Ειρήνης και έπειτα σε ναό προς τιμή του. Το Λείψανο μεταφέρθηκε στη Βενετία το 1226 μ.Χ. και κατατέθηκε στη γυναικεία Μονή του Αγίου Λορέντζου, όπου φυλάσσονταν και τα Λείψανα του Όσιου Βαρβάρου του Μυροβλύτου και της Αγίας Κανδίδης. Άγνωστο κάτω από ποιες συνθήκες το Λείψανο χάθηκε, για να βρεθεί το 1493 μ.Χ. Κατά την αναγνώριση του 1686 μ.Χ. ο Βολλανδιστής C. Jannik διαπίστωσε και περιέγραψε την ακεραιότητα του Λειψάνου.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε· συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἶμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν, φωτίζεις Ἐκκλησίαν
νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ
Ἀβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής,
κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην,
κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον,
ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπέληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν
Ἄρειον· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Ὁμολογίας στύλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς,
ὁμότροπός τε καὶ σύναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων ἐν τῷ σώματι,
Παῦλε ἱερομύστα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον
βασιλέων κακοδόξων ὥφθης ἱστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ
δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον βοᾷ σου τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Πηγή: Ορθόδοξος Συναξαριστής